

Beleidsplan 2020 - 2024

Wieringer Filand Museum

Jan Lont

Stroeëtweg 39

1777 NE Hippolytushoef

www.museumjanlont.nl

Inhoud

- 1. Voorwoord**
- 2. Missie**
- 3. Doelstelling van de vereniging en de stichting**
- 4. Ontstaan en beschrijving van de boerderij**
- 5. Bezoekerscentrum en museumterrein**
- 6. Collectie van het museum**
- 7. Beheer en onderhoud**
- 8. Doelgroepen en samenwerkingsverbanden**
- 9. Financieel**
- 10. Uitvoering beleid 2020 - 2024**

1. Voorwoord

Het Wieringer Eiland Museum 'Jan Lont' bestaat al bijna 30 jaar. Het is inmiddels een kernlocatie voor de Cultuurhistorie van Wieringen.

Met dit beleidsplan brengen we het ontstaan, de achtergronden en de toekomst van het museum in beeld. Verder geeft het een inzicht in het beleid en ambities voor de komende vier jaar. Het is een dynamisch stuk dat ieder jaar bij de algemene ledenvergadering in het voorjaar tegen het licht wordt gehouden en zo nodig aangepast wordt.

Het Museum is een groot maatschappelijk erfgoed, dat toekomstbestendig moet zijn en blijven.

Namens besturen:

- Vereniging Wieringer Museum Jan Lont.
- Stichting Behoud Wieringer Boerderij.

André Lont
Bestuursvoorzitter

2. Missie

“Jan Lont” heeft zich ten doel gesteld “boeren, burgers en buitenlui”

te laten zien en zo mogelijk te laten ondergaan hoe de bewoners van het oude eiland Wieringen zich een bestaan konden verwerven, ondanks alle beperkingen die hun fysieke leefomgeving opwierp en waarbij er een sfeer van

“pet af voor het verleden”

opgeroepen wordt.

3. Doelstelling (Volgens de statuten)

“Vereniging Wieringer Museum Jan Lont”

Instandhouden en het bevorderen van het type Wieringer boerderij.

Van andere types bouwwerken op Wieringen.

Van gebruiksvoorwerpen voor landbouw en visserij.

Het bevorderen van de studie van de Wieringer geschiedenis.

“Stichting Behoud Wieringer Boerderij”

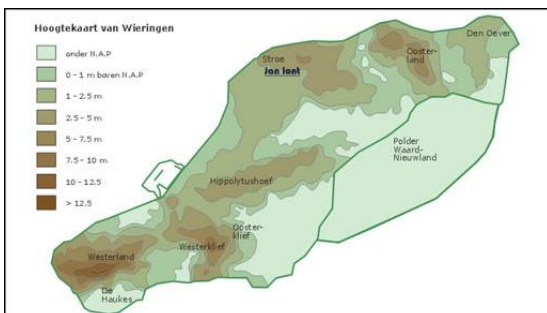
De stichting heeft ten doel de instandhouding van monumenten, beschermd op grond van de Monumentenwet 1988, met name, zonder daartoe beperkt te zijn, de instandhouding van Wieringer boerderijen en eventuele andere beschermde Rijksmonumenten te Wieringen.

4. Ontstaan en omschrijving van de Boerderij

Wieringen

Het meest kenmerkende voor het eiland Wieringen, dat overigens pas sinds de twaalfde eeuw als eiland bestaat, is het reliëf. Hier heeft het eiland ook zijn naam aan te danken. In het Oudfries betekent het woord “wir” hoogte. Wieringen is tijdens de voorlaatste ijstijd, 150.000 jaar geleden, gevormd door het ijs. Hierbij zijn grote hoeveelheden keileem (leemachtige grond waarin grote hoeveelheden keien voorkwamen) meegevoerd. De keileemlagen die op sommige plaatsen wel achttien meter dik waren, werden afgedekt door zandgronden. Nog steeds kent Wieringen een onderling hoogteverschil van meer dan dertien meter.

Het eiland Wieringen was lange tijd een tamelijk geïsoleerd eiland met als voornaamste middel van bestaan de veehouderij. De akkerbouwgewassen die geteeld werden, waren bedoeld voor het vee en de menselijke consumptie. Met het in 1847 in cultuur brengen van de Polder Waard Nieuwland werd akkerbouw ook als specialisatie bedreven.

In 1869 kwam de spoorlijn Den Helder – Anna Paulowna – Amsterdam gereed. Dit had tot gevolg dat het contact en de verbinding met het vasteland werden verbeterd en derhalve ook de afzetmogelijkheden van de diverse producten van het eiland een extra impuls

kregen. Terwijl tot nu toe de visserij voornamelijk als nevenberoep werd uitgeoefend, nam deze bedrijvigheid op de Waddenzee en de Zuiderzee enorm toe. De visserij en het agrarisch bedrijf werden de belangrijkste bron van inkomsten. Naast de visserij breidde ook de wiersvisserij als inkomstenbron voor de bevolking uit. Het gedroogde wier was o.a. erg gewild voor het ophogen van de dijken, als isolatiemateriaal en vulling van matrassen.

Het eiland verloor zijn status definitief in 1926 met de openstelling voor het verkeer van de Amsteldiepdijk. In 1932, met de aanleg van de Afsluitdijk, betekende dit tevens volledige ontsluiting in oostelijke richting. Toen in die jaren ook de Wieringermeer werd drooggelegd, was er van het eilandgevoel weinig over.

De wierwinning verdween, de visserij moest ten dele worden verlegd naar de Noordzee en door de crisisjaren rond 1930 kreeg het agrarisch bedrijf het economisch ook zeer zwaar.

Maatschappelijk was er sinds het begin van de vorige eeuw voor Wieringen heel veel veranderd. Als gevolg van de Zuiderzeewerken verdubbelde de bevolking. Typische eilandgewoonten en uitdrukkingen in de taal verdwenen langzamerhand. Een positieve ontwikkeling was dat het culturele leven werd gestimuleerd en er betere scholingsmogelijkheden kwamen.

De Vereniging

De Vereniging Wieringer Museum Jan Lont is opgericht op 13 november 1991 en telt nu 360 leden waarvan een 60 vrijwilligers. Het bestuur bestaat uit 7 leden, een voorzitter, een penningmeester, een secretaris en 4 bestuursleden. De vrijwilligers voeren diverse taken uit zoals ontvangen en rondleiden van bezoekers, het verrichten van (klein) onderhoud, het beheren en beschrijven van de collectie, het schoonhouden van de gebouwen, het onderhouden van erf en tuin, etc. Ook taken als public relations, scholing van de vrijwilligers, communicatie onderling en met de leden. Tevens wordt het organiseren van diverse activiteiten door de werkgroepen uitgevoerd. Om dit alles in goede banen te leiden, zijn de vrijwilligers ingedeeld in vijftien werkgroepen. In elke werkgroep zit een bestuurslid. Door deze werkwijze zijn de lijnen van de werkgroep naar het bestuur kort en kan er snel op bepaalde situaties worden ingespeeld. Het schema Werkgroepen ligt ter inzage. Niemand van de bestuursleden en de vrijwilligers ontvangt een geldelijke vergoeding.

De Stichting

Het bestuur van de Vereniging vormt tevens het bestuur van de Stichting Behoud Wieringer Boerderij. Deze stichting is ten behoeve van de restauratie opgericht in 2001. De akte ligt ter inzage.

Doelstelling

Het Wieringer Eiland Museum "Jan Lont" stelt zich ten doel alle aspecten van wonen en werken op het voormalige eiland veilig te stellen door die zichtbaar te maken en vast te leggen. Hieronder vallen de landbouw, de veeteelt, visserij, vogelarij en alle hieraan gerelateerde zaken.

De inrichting van de boerderij is in overeenstemming met de doelstelling, dat wil zeggen dat er gekozen wordt voor een sobere basisopstelling, waarbij een deel van de collectie gebruikt wordt. Deze basisopstelling biedt de ruimte om jaarlijks een thematentoonstelling in te richten met telkens een ander aspect van het leven van de vroegere Wieringers. Het museum is geopend voor bezoekers gedurende de zomermaanden van dinsdag t/m zondag en in de wintermaanden gedurende de weekeinden.

Museumboerderij

Het Wieringer Eiland Museum “Jan Lont” is gevestigd in een oorspronkelijke, uit 1854 daterende, typische Wieringer boerderij. Dit type, genaamd schuurschotboerderij, vindt men nergens anders in ons land. De veestapel was beperkt tot 6 koeien. Verder was er in de stal nog ruimte voor een paard. De schapen stonden ’s winters in de potstal en de kippen liepen op het erf. Een grotere veestapel kon het bijbehorende land niet voeden. Ook was er soms nog een varken in het hok. Dit alles was niet voldoende om het hoofd boven water te houden en daarom werden door de boeren zowel de visserij, de vogeljacht als de wiervisserij/maaierij uitgeoefend.

De museumboerderij is genoemd naar de laatste boer en bewoner Jan Lont (1907-1997). Hij oefende hier, eerst samen met zijn broer en later alleen, het boerenbedrijf uit. Al tijdens zijn leven heeft Jan Lont de basis gelegd voor de collectie van het museum. Graag leidde hij de bezoekers in en om zijn boerderij rond. Jan heeft de boerderij voor 1 gulden overgedragen aan de “Vereniging Wieringer Museum Jan Lont”, met als voorwaarde dat de boerderij als museumboerderij zal worden voortgezet. Zelf bleef hij in de boerderij wonen tot 1995.

In 2003 is een omvangrijke restauratie gestart, waarbij de boerderij tot haar originele vorm en indeling is teruggebracht. In 2005 werd het museum voor het eerst dagelijks opengesteld voor bezoekers.

Rijksmonument

De boerderij uit 1854 is een Rijksmonument en bekend bij Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed onder Rijksmonument nummer 38929.

Een plattegrond met de indeling van de boerderij ligt ter inzage.

Op deze plattegrond staan:

Uutlid

Dit deel van de boerderij deed dienst als potstal, plaats voor jongvee en schapen in de winter. Het gedeelte wordt nu gebruikt voor de diverse thematentoonstellingen en exposities.

Darsk

Het deel van de boerderij waar het graan

(de gehele oogst voor eigen gebruik) gedorst werd met de klepel. Hier bevindt zich tevens het voor de Wieringer boerderij karakteristieke “darskskoerstientje”. Vóór de uitvinding van de kolenkachel en het petroleumtoestel was dit de enige kookgelegenheid voor de boerin. Verder werd er ook gewassen en voedsel voor de wintervoorraad verwerkt (drogen, roken, zouten, wecken).

Stal en foerhuus

In de stal wordt aandacht besteed aan de veehouderij en het dagelijks leven van de boerenfamilie. De familie leefde het hele jaar in één en dezelfde ruimte, in de winter samen met het vee. Er is een zomerstal ingericht en de gerestaureerde welput laat duidelijk zien hoe men vroeger met losse stenen een diepe put maakte om gebruik te kunnen maken van het zoete grondwater voor het drinken van het vee en de was. De tegelwand achter de haard met afbeeldingen uit het oude en het nieuwe testament is een prachtig voorbeeld van Friese tegelkunst. Ze is rond 1850 gebakken in een kleibakkerij in Harlingen en geschilderd door Ynte Huitema.

Kèèskamer

Stroe stond vooral bekend om zijn schapenkaas. In deze ruimte wordt met behulp van diverse attributen zichtbaar gemaakt hoe de schapenmelk tot kaas wordt verwerkt en de melk van de koeien tot boter (ook voor de verkoop). De overgebleven karnemelk werd door mens en dier (varken) gebruikt. Een kaaspers uit 1817 is een grote blikvanger.

In dit vertrek bevindt zich ook de “rouw- en trouwdeur”. Deze deur werd alleen gebruikt voor een overledene en een bruid en kan alleen vanuit de binnenkant worden geopend.

Schuur en wagenstik

Deze ruimte deed dienst als opslag van hooi en wagenberging. Er staat nu een oude speelwagen in en wat kleine boerenwerktuigen. Op een weegschaal ligt een baal zeegras en er wordt aandacht geschonken aan onderhoudswerkzaamheden aan zeilen en netten.

Grote zolder

Via een trap kunnen de bezoekers vanuit het wagenstik de grote (hooi)zolder bereiken waar een kort overzicht wordt gegeven van het ontstaan van het eiland Wieringen en ook weer diverse aspecten van de landbouw, de visserij en de jacht op ganzen, eenden en plevieren zijn uitgebeeld. Door middel van speciale geluids- en lichteffecten wordt op het graanzoldertje boven het uutlid een beeld geschapen van de jacht op o.a. rotganzen in de wintertijd.

5. Bezoekerscentrum en museumterrein

Bezoekerscentrum

Met het toenemen van het aantal bezoekers in 2010 werd duidelijk dat de museumboerderij op al punten niet meer voldeed aan de eisen van de tijd, met name op het gebied van de sanitaire voorzieningen (o.a. het missen van een invalidentoilet), ontvangst grotere groepen, geven van voorlichting en educatie door middel van audiovisuele hulpmiddelen. Eén en ander heeft geresulteerd in de bouw van een schitterende ontvangstruimte, verbonden door een klinkerpadje

met de museumboerderij. Het gebouw is in 2012 in gebruik genomen. Het is nu mogelijk om groepen tot 50 personen te ontvangen en er vele activiteiten te laten plaatsvinden. Op het gebruik van deze ruimte zal nog worden teruggekomen.

Depot

Door de bouw van het bezoekerscentrum is gelijktijdig de mogelijkheid geschapen een behoorlijke goed geoutilleerde en verwarmde depotruimte in te richten voor opslag van de uitgebreide collectie, waaronder de Wieringer kleding.

Verder is er een kantoor met opslag van kunstwerken zoals schilderijen, tekeningen e.d.

Rondom de museumboerderij

Op een weiland naast de boerderij zijn opstellingen gemaakt om de diverse vormen van visvangst uit te beelden. Er liggen een tweetal vissersbootjes die voorheen op de Waddenzee werden gebruikt.

Regelmatig wordt de taanketel opgestookt tijdens de zogenaamde taandagen en op verzoek bij bezoek van grote groepen. Er worden dan netten, zeilen en touwwerk getaand.

Achter de boerderij staat een sarcofaag uit de 12^e eeuw van Bentheimer zandsteen. De sarcofaag is in de 50er jaren opgegraven bij het Westerlander kerkje. Op Wieringen zijn meerdere van deze grafkisten gevonden.

Aan de kant van de weg liggen diverse opgeviste ankers uit o.a. de VOC-tijd.

Verder staan er op het erf een paar karren en een ploeg.

Een in het verleden veel voorkomend verschijnsel, nl. de paaltjes die het stiltegebied rondom de vele eendenkooien afpaalden, bevinden zich aan de rand van het erf. Ongeveer op de vereiste afstand tot de eendenkooi bij Hippolytushoef.

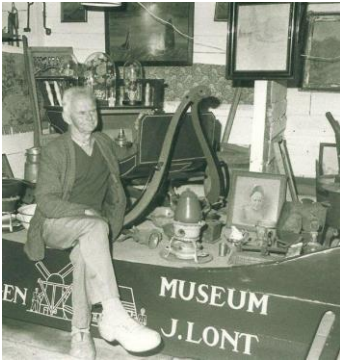
Als symbool voor het vee, dat vroeger op het erf stond, bevindt zich nu een houten kunstkoe. Een uitdaging voor de jeugd om er "melk" uit te verkrijgen. In het verleden stond het vee ook op het erf.

Rijtuigenloods

Het museum beschikt over een unieke collectie rollend materiaal. Helaas tot 2021 kon dit niet tentoongesteld wegens gebrek aan geschikte ruimte. Het museum heeft in 2021 een zogenaamde "rijtuigenloods" gebouwd met een donkerte belevingsruimte.

6. Collectie van het museum

Collectie

Het museum bezit een veelomvattende collectie.

- Veel historisch waardevolle voorwerpen zijn verkregen door schenking en bruikleen. Uitbreiding van de collectie vindt nog steeds plaats waarbij wel telkens gekeken wordt naar de originaliteit en of het voorwerp passend is binnen de collectie en doelstelling van het museum. Het streven is erop gericht in principe geen voorwerpen meer in bruikleen aan te nemen.

- Op Wieringen was geen instelling, behalve wat particulier initiatief, die zich bezighield met het veiligstellen van de Wieringer klederdracht en alle zaken die daar bij horen. In 2012 is door het bestuur besloten dat het Wieringer Eiland Museum 'Jan Lont' alles in het werk zal stellen ook dit onderwerp in te passen in het museum. De hiervoor in het leven geroepen werkgroep is bijzonder actief op dit gebied. Veel kleding en sieraden zijn inmiddels aan de collectie toegevoegd. Met het opheffen van de gemeente Wieringen per 1 januari 2012, verkreeg het museum sieraden, waaronder een aantal van goud die bij de Wieringer klederdracht behoren, in bruikleen.

Bovendien is ook de collectie van mevrouw Jeanne G. de Weert-Doesburg, een groot kenner van de Wieringer dracht, sinds 2012 ondergebracht bij "Jan Lont".

Het door haar geschreven boek "Wieringer dracht rond 1900" ligt ter inzage.

Ook is een grote collectie schilderijen, tekeningen en zeefdrukken, afkomstig van de opgeheven gemeente Wieringen, in het museum ondergebracht. Veel van deze stukken uit de jaren 70 van de vorige eeuw zijn gemaakt door Wieringer kunstenaars. Deze stukken zullen worden samengevoegd met de collectie die het museum al bezit en periodiek worden tentoongesteld.

Tevens bezit het museum veel oude foto's en dia's en de nodige filmpjes die de basis van de mediatheek vormen.

De digitalisering van de gehele collectie is pas onlangs gestart en zal zeker enige jaren in beslag nemen. Een einddatum voor de voltooiing hiervan kan niet genoemd worden, maar het streven is 2022. Het uiteindelijke doel is, al deze voorwerpen te laten zien via het onderdeel “beeldbank” op onze website.

7. Doelgroepen en samenwerkingsverbanden

Doelgroepen

Schooljeugd

Het bestuur is er van overtuigd, dat wanneer dit cultureel erfgoed ook in de toekomst behouden wil blijven er steeds weer een nieuwe generatie moet opstaan om dit ter hand te nemen. Daarom wordt er veel waarde gehecht aan het bereiken van de (school)jeugd. Bij hen kan de basis gelegd worden van het besef dat we leven in een steeds veranderende tijd waarbij verleden, heden en toekomst onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden. “Wie het verleden niet kent, begrijpt de toekomst niet”. Daarom is er i.s.m. de

Cultuurcompagnie (voorheen Stichting Cultureel Erfgoed) een speciaal programma ontworpen voor de onder- en bovenbouw van het basisonderwijs. Ook de onderbouw van het middelbaar onderwijs kan in het museum terecht met behulp van een “kijkwijzer”.

Ontvangen van groepen ouderen

Deze bezoekers bieden wij een stukje herkenning uit hun jeugd.

Dagrecreanten en wandelaars

Het bestaan van ons museum is vaak de reden om Wieringen te bezoeken.

Een ander deel van deze recreanten zijn wandelaars en fietsers die het museum passeren en spontaan besluiten tot een bezoek.

Personeels- en familieuitjes

Deze vormen een gestaag groeiend percentage van het bezoekersaantal, dat o.a. via de website besluit, het museum te bezoeken. Ook via mond- tot mondreclame weten groepen ons te vinden.

Vergaderlocatie voor instellingen en bedrijven

De bezoekersruimte is geschikt voor vergaderingen, teambuilding en andere bijeenkomsten voor maximaal 50 personen. De ruimte is voorzien van audiovisuele apparatuur. Tevens beschikt het museum over wifi.

Activiteiten en Samenwerking

Samenwerking met anderen is onmisbaar om het bezoekersaantal te laten groeien. Daartoe zijn/worden er afspraken gemaakt met o.a.:

1. De Groot Recreatie, met name over de winterwandelingen.
2. Sandra Munster met haar tulpenexcursies.
3. Vereniging Aak, met een combinatie van varen, fietsen en een museumbezoek.
4. Trien van de Gest met haar theesalon.
5. De Vereniging Wieringer molens met de 2 molens De Hoop en de Eendracht.
6. De Wieringer Sanghers.
7. De Wieringer Dangers, die elke woensdag in het museum haar oefenavond houden. Tevens treden zij in en bij ons museum op.
8. Historische Vereniging Wieringen.
9. Alle recreatief georiënteerde bedrijven in de Noordkop.
10. Destinatie Marketing Organisatie DMO "Holland boven Amsterdam" In het museum is Regio toeristeninformatiepunt, om zo meer bezoekers naar het museum te trekken.
11. Door de Provincie Noord-Holland wordt een wandelnetwerk aangelegd. Een van de startpunten komt bij het museum te liggen. Ook dit zal het bezoekersaantal voor het museum verhogen. Al was het alleen maar voor een kopje koffie of thee.
12. Samen met de gemeente Hollands Kroon wordt er een kunstuitleenorganisatie opgezet voor in eerste instantie "platte kunst" uit de voormalige gemeente Wieringen.
13. Museum Federatie Noord-Holland. Het museum is lid van deze museumfederatie met nog ongeveer 60 musea in Noord-Holland.

14. Samenwerking met musea aan de voormalige Zuiderzee, om te komen tot een “Netwerk Zuiderzeecollectie”. Met het Zuiderzeemuseum in Enkhuizen is hiervoor een intentieverklaring getekend.
15. Heidense kapel. Na realisatie van de kapel zijn de beide stichtingen de “Pelgrimsroute” gaan faciliteren.
16. Stichting Dorpsfeest Westerland. Ieder jaar wordt er een boerenfair georganiseerd waarop het museum zijn collectie en/of cultuur toont.
17. Zoveel mogelijk andere samenwerkingsverbanden met verenigingen, instanties en bedrijven

Gebruik van de bezoekersruimte

In deze ruimte worden met zekere regelmaat een activiteit op cultuurhistorisch gebied aangeboden aan de leden en belangstellenden in de regio.

Een mogelijkheid is verhuur aan derden. Opties zijn:

Bedrijven benaderen voor trainingen e.d., waarbij het gaat om relatief kleine groepen van maximaal 50 personen en uitsluitend gedurende de wintermaanden.

Het museum wordt als trouwlocatie gebruikt.

De Wieringer Dancers houden op woensdag hun oefenavonden in het bezoekerscentrum

Parkeerterrein

Het parkeren voor de boerderij langs de weg levert overlast voor de bewoners en het verkeer op. Samen met de gemeente Hollands Kroon zal onderzocht worden hoe dit probleem op een landschapvriendelijke wijze kan worden opgelost.

8. Beheer en onderhoud

Bouwkundige staat van de Boerderij (Museum)

De bouwkundige staat van de boerderij, in 2003/2005 volledig gerestaureerd, is met uitzondering van het rieten dak, daterend uit 1995, goed. De rieten dakbedekking is in 2016 geheel vernieuwd, inclusief de bliksembeveiliging.

Ook zijn hierbij de sparren en rietlatten van de westgevel geheel vervangen.

Het overige onderhoud en schilderwerk zal zoveel mogelijk in eigen beheer worden uitgevoerd.

Bouwkundige staat van de bezoekersruimte

Het gebouw is in 2011 nieuw gebouwd en het reguliere schilderwerk is in 2021 uitgevoerd en er zijn de komende 3 jaar geen extra kosten te verwachten.

Op dit gebouw rust geen hypotheek. Met de inrichting van een aantal voorzieningen zijn relatief kleine bedragen gemoeid en zal in eigen beheer plaatsvinden.

Ruimtelijke invulling Museumterrein

Over de nieuwe Omgevingswet in 2018 is het bestuur van het museum in nauw overleg met het gemeentebestuur van Hollands Kroon. De gemeente is een omgevingsvisie aan het ontwikkelen. Het landschap, de activiteiten en ambities van het museum moeten passen in deze omgevingsvisie.

9. Financieel

Begroting:

Ieder jaar wordt er een sluitende begroting gemaakt. In deze begroting worden naast de posten hypotheek, aflossing, verzekering, belastingen ect een post opgenomen door reservering onderhoud en uitbreiding.

Inkomsten:

1. De entree die € 5,- bedraagt. Een verdere verhoging zal de komende vier jaar waarschijnlijk niet plaatsvinden. Het bezoek aan het museum moet voor iedereen aantrekkelijk blijven.
2. Het werven van nieuwe leden zal de komende jaren actief worden voortgezet. Het moet mogelijk zijn minimaal nog 150 leden te werven en een vast aantal leden te hebben van minimaal 500 personen of instellingen. Het lidmaatschap bedraagt € 17,50 per jaar.
3. Het aanwenden van "Vrienden van Museum Jan Lont" voor personen, instanties en bedrijven, die het museum een financiële en/of materiële ondersteuning geven.
4. De ANBI-status van het museum. De belastingwetgeving biedt de mogelijkheid om donaties en giften onder voorwaarden van het belastbaar inkomen af te trekken. De leden en anderen zullen over deze mogelijkheid worden geïnformeerd.
5. Het bevorderen van het verhuur van de bezoekersruimte voor groepsbezoek, trouwerijen, vergadering en bijeenkomsten.

6. Een adequate website, die continu wordt bijgesteld, is van groot belang. Onderzocht zal worden in hoeverre de huidige opzet, moet worden aangepast.
7. Het verder intensiveren van de contacten met onze leden o.a. door middel van ledeninformatieblad “De Klepel” dat 6 maal per jaar uitkomt.
8. Het verkrijgen van de museumstatus. Die hangt af van een aantal factoren. Onderzocht zal worden of dit voor het Wieringer Eiland Museum 'Jan Lont' tot de mogelijkheden behoort c.q. voordeel oplevert.
9. Het museum als trouwlocatie: a.s. bruidsparen wijzen op de mogelijkheid, in de boerderij, het huwelijk te voltrekken.
10. Het museum voor ceremonie bij of na een uitvaart.
11. Het benaderen van instanties en het bedrijfsleven om financieel te participeren in het museum door middel van een vaste jaarlijkse bijdrage of anderszins.

10. Uitvoering Beleid 2020 - 2024

De doelstelling is duidelijk, de verschillende aspecten van het dagelijkse leven, wonen en werken op het (voormalige) eiland Wieringen moeten voor het nageslacht behouden blijven.

Tevens willen wij hiermee ook een plek van betekenis innemen binnen het culturele scala van Hollands Kroon en zo een aandeel leveren aan het aantrekkelijk maken van deze regio op het gebied van wonen en recreëren.

Ook de “digitale wereld” speelt voor musea een niet weg te denken rol. Veel aandacht zal de komende jaren worden besteed aan de beeldbank van het museum, digitalisering van de collectie, kunst, sociale media, zoals facebook, twitter, YouTube ect. Ook zal, samen met het DMO (VVV), voor bezoekers en toeristen goede digitale informatie beschikbaar moeten komen.

Met het bovenstaande als uitgangspunt zal moeten worden getracht de benodigde gelden bijeen te krijgen. Met de huidige financiële beperkingen, met name door een op dit gebied terugtrekkende overheid, is dit een uiterst moeilijke opgave. Desondanks een geweldige uitdaging die wij met onze leden, vrijwilligers en begunstigers zullen aangaan.

Samenvatting

Het voor de komende tijd geschetste beeld betekent een beleid dat gericht is op een toekomstbestendig museum.

Door het vinden van creatieve oplossingen zullen extra gelden kunnen binnenkomen. Met behulp van onze vrijwilligers en begunstigers hebben wij als bestuur er alle vertrouwen in dat het Wieringer Eiland Museum 'Jan Lont' nog tot in lengte van jaren zal blijven bestaan. Een punt van aandacht is wel, dat bij extra gebruik van de bezoekersruimte, de vrijwilligers vaker zullen worden opgeroepen. In hoeverre dit haalbaar is, is natuurlijk de vraag. Misschien zal moeten worden overwogen hiervoor een kleine geldelijke vergoeding te verstrekken. De belastingwetgeving biedt in dit kader een aantal mogelijkheden.

De volgende documenten/ boeken liggen ter inzage cq op de website vermeld:

1. Akte Vereniging Wieringer Museum Jan Lont 13 nov. 1991.
2. Akte Stichting Behoud Wieringer Boerderij 9 mei 2001.
3. Plattegrond boerderij.
4. "Wieringer Dracht rond 1900" van Jeanne G. de Weert - Doesburg.
5. Jaarrekeningen.
6. Begrotingen.
7. Schema werkgroepen.

Behandeld in het bestuur d.d. 12 mei 2021